

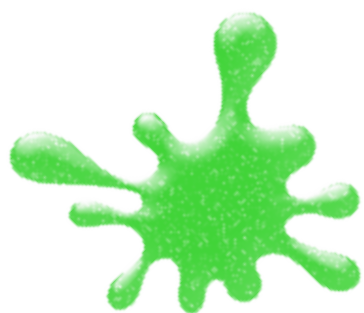
ANNET JACOBS

HET
SLIJM
BOEK

The title 'HET SLIJM BOEK' is written in a large, bold, black-outlined font. The letters are filled with a white dotted pattern. The word 'HET' is smaller and positioned above 'SLIJM'. The word 'BOEK' is positioned below 'SLIJM'. The entire title is decorated with several bright green slime splatters of varying sizes and shapes, including drips and starburst patterns.

EEN SPANNEND EN
SUPERSLIJMIG AVONTUUR

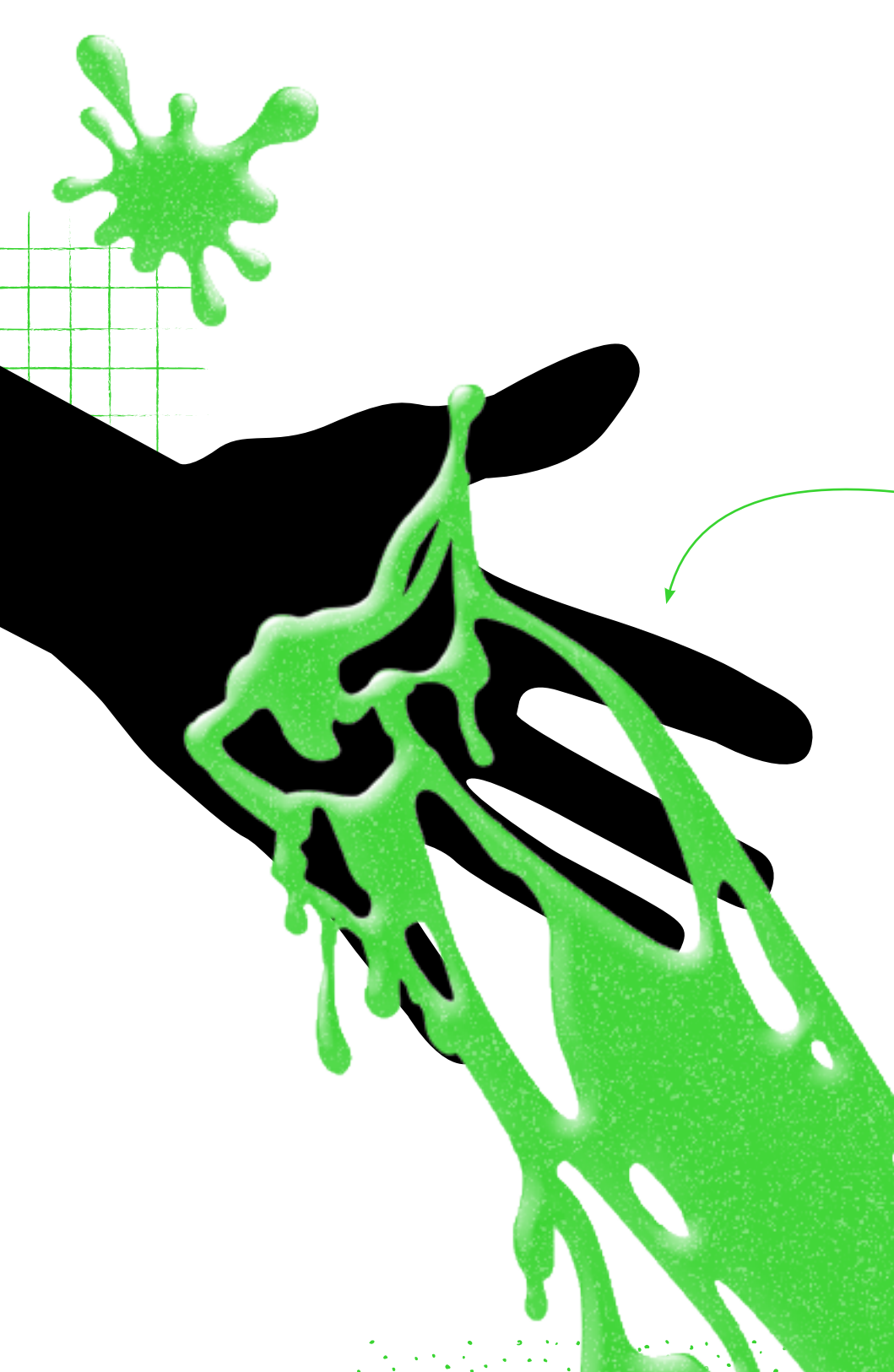
WITTE
LEEUWS

INHOUD

- 7 slijmproject
- 15 Regenboogslijm
- 24 slijmverbod
- 35 slijm uit de vuilnisbak
- 45 Uitgeslijmd
- 54 slijm aan het plafond
- 67 slijm van lijm
- 78 slijmpudding
- 85 slijmsnot
- 94 Slim slijm
- 101 slijmschurk
- 110 slijmgroen
- 121 slijmvingers
- 133 slijmparadijs

SLIJM PROJECT

Noortje stopt haar handen diep in de grote pot vol roze slijm op de keukentafel. **Het glibbert** koud en glad tussen haar vingers. Fijn is dat. Noortje graait dieper. Ze sluit haar ogen en smeert dikke klodders van de roze smurrie over haar gezicht en in haar haren. Het ruikt naar marshmallows. Dit had ze veel eerder moeten proberen. Het voelt als languit door de blubber tijgeren. Je gezicht in een slagroomtaart duwen.

Zwemmen in een bad vol gele vla. En dat
allemaal tegelijk.

Met één pot slijm.

Heerlijk!

Zonder meester Wilko had ze dit nooit
geweten. Hij is bijna een echte meester en
zó gek op slijm dat hij zijn eindverslag erover
schrijft. Of eigenlijk gaat het over hun klas
en over fantasie, maar het heet **duizend
dingen die je kunt doen met slijm**. Duizend
dingen is veel. De hele klas verzint zich al
weken suf. **slijmbal**. **slijmwerpen**. **slijmsjoelen**.
slijmkastelen bouwen. **slijmsoesjes** maken.
slijmtikkertje. **slijmworstelen**. **slijmbaanglijden**.
slijmdrummen.

En een **slijm**-make-over.

Of eigenlijk is het een make-over met **slijm**.

Het beste plan dat Noortje ooit heeft bedacht.

Ze kwakt een extra klodder slijm op haar

neus en kijkt vragend naar Karim.

'Hoe zie ik eruit?'

'Roze.'

Noortje wijst naar de pot met groen slijm.

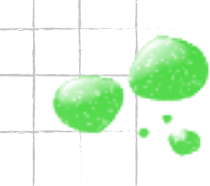
'Jouw beurt.'

Karim legt zijn bril op de keukentafel, pakt de pot en kiept hem in één keer over zijn hoofd. Even ligt het slijm als een aangespoelde kwal op zijn warrige krullen. Dan zakt het in snotterige klodders omlaag langs zijn oren, over zijn wangen en langs zijn nek tot op zijn shirt. Dat is bijna dezelfde kleur groen.

'Zo ben je net een marsmannetje,' zegt Noortje.

Ze trekt Karim mee naar de grote spiegel in de gang. Met haar slijmvingers tekent ze roze voelsprietten op het hoofd van Karims spiegelbeeld.

'Super!' roept Karim.

slijmkloddertjes spatten van zijn groene lippen. Noortje pakt haar telefoon en maakt foto's. Die komen in het verslag van de meester. Dat wordt een dik en vrolijk boek. Als de meester slaagt wil hij het boek aan juf Bobbie geven. Met een strik erom. Juf Bobbie is de directeur van de school. En slijm vindt ze stom. Ze houdt meer van eindverslagen over rekenmethodes en leerdoelen. De meester hoopt dat ze door zijn boek zal veranderen.

'Noortje?'

In de spiegel verschijnt haar moeders slaperige gezicht tussen de sprieten op Karims hoofd.

'Zeg dat ik droom, lieverd.'

'Je droomt, mam,' zegt Noortje. 'Kruip er maar weer lekker in. Het is pas halfvier.'

Je nachtdienst begint nog lang niet.'

'Mooi,' zegt haar moeder. Ze wrijft in haar ogen en wijst dan aarzelend naar een **groene klodder** op het zachtgele behang. 'Wat is dat?'

'Niks,' zegt Noortje. Met haar vingers poetst ze de klodder weg. Oeps! Nu zit er een smoezelige groene vlek met roze vegen.

'Is dit een nachtmerrie?' mompelt haar moeder.

'Misschien kun je me toch beter wakker maken.'

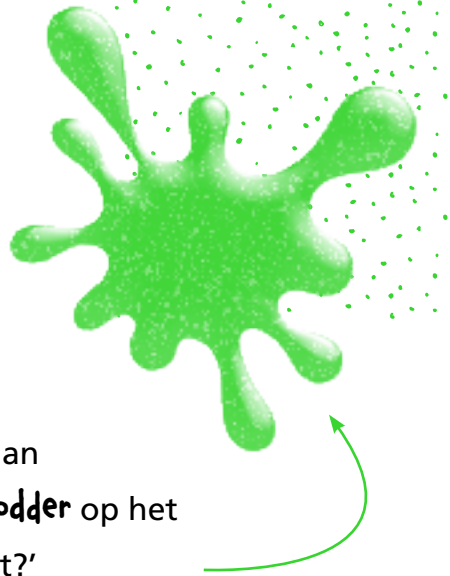
'Het is maar behang,' zegt Karim.

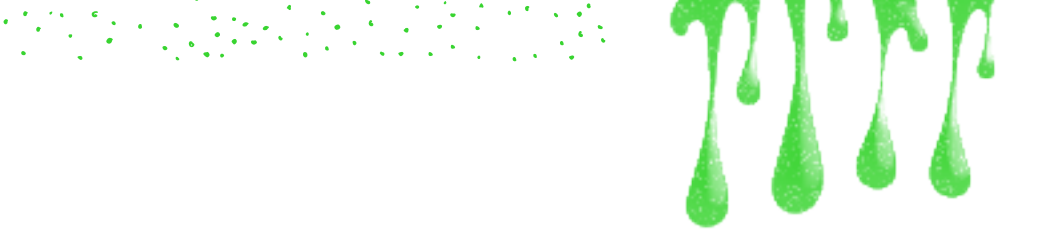
'Het is nieuw behang.'

'Ik haal een doekje,' zegt Noortje.

'Een vuilniszak lijkt me beter.'

Vastberaden duwt mam hen allebei de kamer in.

Ze grist de rol met vuilniszakken uit het gootsteenkastje, ritst er eentje af en veegt met een snelle haal de hele verzameling slijmpotten van Karim en Noortje van de tafel, zo in de zak. 'Weg met die rommel. Hoe kun je zo iets doen? Jullie zijn te vies om naar te kijken!'

'Slijm is niet vies,' zegt Noortje. 'En trouwens, we doen dit voor meester Wilko.'

'Met slijm klieren als huiswerk? Denk je nou echt dat ik daarin trap?'

'Het is waar,' helpt Karim.

'O ja? Waarom gaan jullie dan niet fijn bij meester Wilko thuis huiswerk maken?'

Mam duwt de zak in Noortjes handen en wijst naar de deur.

Onder het koele slijm gloeien Noortjes wangen. Die vlek op het behang, dat was

niet de bedoeling. Maar kleren kunnen toch gewoon in de was? En met een douche en flink wat shampoo worden hun haren vast wel weer schoon. Dus waarom doet mam zo stom? Wil ze Noortje echt met een roze **glibberkop** naar buiten sturen? Dan loopt ze voor gek!

‘We gaan wel naar mij,’ zegt Karim.

‘Ook prima,’ zegt Noortjes moeder. ‘Jouw vader werkt toch bij het ministerie van Belangrijke Zaken? Voor hem is een verpest behang en een kind met een hoofd vol slijm natuurlijk niks. En anders heeft hij vast een secretaresse die met een paar telefoontjes snel een nieuw behangetje en een kappersafspraak regelt.’

‘Mijn vader is zelf de secretaresse,’ zegt Karim.

'En hij zeurt stukken minder dan jij, mam,'
zegt Noortje. Boos stampst ze de gang in, met
Karim op haar hielen. Bij de kapstok grist ze
een paraplu mee. Diep weggedoken onder
het scherm stappen ze de zonovergoten
straat in.